

planlægning og lov om by- og landzoner. (Indsigelsesfrister).

Af Lenger (VS) m.fl.
(Fremsat 8/10 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det forslag, vi nu skal behandle første gang, angår to regionplanlove: kommuneplanloven og by- og landzoneloven. Forslaget går ud på, at perioden 15. juni til 15. august ikke skal kunne indgå i beregningen af de minimumsfrister, som findes i de fire love. Fristerne er jo meget forskellige. I regionplanlovene er der en indsigelsesfrist på 4 måneder for regionplanforslag. Fristen gælder også for tillæg til en regionplan, men der er en adgang for miljøministeren til at fritage helt eller delvis for denne frist ved regionplantillæg.

Indsigelsesfristen i regionplanlovene er så lang, at der dermed er taget hensyn til bl.a. ferieperioder. For så vidt angår disse love kan jeg slet ikke se nogen begrundelse for at overveje det foreliggende forslag.

I kommuneplanloven er der frister både vedrørende planforslag og vedrørende enkeltafgørelser. Planforslagene omfatter kommuneplaner og kommuneplantillæg samt lokalplanforslag. Indsigelsesfristerne er på 16 uger og 8 uger. Fristerne vedrørende enkeltafgørelserne angår ekspropriationsbeslutninger, klager over forskellige forbud og orientering af naboer og beboere i området i forbindelse med dispensationer. Den korteste af fristerne er den frist, der gælder for orienteringen forud for en dispensation; den er på 2 uger.

I forbindelse med folketingets behandling af forslaget til ændring af kommuneplanloven, der blev vedtaget den 9. maj i år, blev der overvejet forskellige forslag vedrørende fristbestemmelserne for kommuneplaner, lokalplaner og orienteringsreglerne i forbindelse med dispensationer. Det blev herunder overvejet, hvilken betydning der skulle tillægges bl.a. ferieperioder. Spørgsmålet var rejst af friluftsrådet i en skrivelse af 3. april 1985. Skrivelsen er optaget som bilag til miljø- og planlægningsudvalgets betænkning af 26. april 1985.

Friluftsrådet foreslog, at perioden mellem jul og nytår, påskeugen, industriferien og eventuelt efterårsferien ikke medregnes i de omhandlede frister. Henvendelsen medførte en ændring af reglerne om orientering i forbindelse med dispensation. Ændringen går ud på, at helligdagene ikke kan medregnes i de to uger.

Hvad angår ferieperioderne, har jeg henstillet til kommunerne, at høringsperioden, så vidt det er muligt, ikke placeres i tidsrum, hvor de personer, der vil blive berørt af en dispensation, må antages at holde ferie. Dette er i overensstemmelse med mit tilsagn til folketingets miljø- og planlægningsudvalg.

Folketinget har altså for ganske nylig taget stilling til spørgsmålet om ferieperioderne i forbindelse med kommuneplanlovens fristbestemmelser. Jeg mener ikke, der nu er grund til at ændre denne stillingtagen. Jeg er fortsat af den opfattelse, at et stop for lokalplaner og disposition i sommerferieperioden kan medføre en risiko for en del bygge- og anlægsarbejder i den del af året, der er mest velegnet hertil, med deraf følgende virkninger for beskæftigelsen.

For zoneloven gælder noget lignende. Et par af de frister, der er omfattet af lovforslaget, blev fastsat i den ændring af zoneloven, som folketinget vedtog 31. maj i år. Det er den frist på 8 uger, som ejeren skal have, for kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om tilbageførelse af et areal til landzone, og den frist på 12 uger, som ejeren har til at fremsætte et erstatningskrav. I begge tilfælde er det ret lange frister, der kun vedrører den enkelte ejer.

Derudover berører lovforslaget fristen på 4 uger for en klage til miljøankenævnet over en zonelovsafgørelse. Klagefristen har opsættende virkning, og her gælder ligesom med dispensationen efter kommuneplanloven, at et stop for sådanne afgørelser i sommerferieperioden kan virke meget uheldigt for de bygge- og anlægsarbejder, som ønskes gennemført eller igangsat.

Jeg kan således ikke gå ind for det foreliggende lovforslag.

Henning Nielsen (S):

Nu har miljøministeren jo redegjort for, hvad forslaget drejer sig om. Sigtet med forslaget er at undgå ferietiden, hvor mange jo